

РЕШЕНИЕ

№ 1190

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 9-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**

при участието на секретаря **АННА Б. КОВАНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕЛИЗАР СТ. КОСТАДИНОВ**
Административно наказателно дело № 20231110200450 по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 9-ти състав, в публично открито съдебно заседание, проведено на **тринадесети март през две хиляди двадесет и трета година, в състав:**

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВЕЛИЗАР КОСТАДИНОВ

при участието на секретаря **АННА КОВАНОВА**, като разгледа докладваното от съдията **НАХД № 450** по описа за **2023** година, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 39 от 28.11.2022 г.** издадено от Началник на 04 РУ-СДВР, с което на основание чл.

53 от ЗАНН на **К. А. Б. с ЕГН:******* му е наложено административно наказание парична глоба в размер на **500.00 лева** за извършено административно нарушение по чл.4 вр. чл.264, ал.1 от ЗМВР.

В жалбата на жалбоподателя срещу процесното НП се излагат подробни съображения против атакувания санкционен акт. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е неправилно и незаконосъобразно, като постановено при съществени процесуални нарушения. Релевират се подробни доводи и съображения за липсата на административно нарушение.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се явява лично. Представлява се и от надлежен процесуален представител, който инвокира доводи в подкрепа на изложените в жалбата. Не претендира разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, изпраща процесуален представител в съдебно заседание, който с подробни доводи оспорва депозираната жалба. Претендират се разноски.

Съдът като обсъди на основание чл.14 от НПК всестранно, обективно и пълно доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

I . Въззивната жалба е депозирана в законоустановеният срок на основание чл.59, ал.2 от ЗАНН, от процесуално легитимирана страна, с обоснован и доказан правен интерес, срещу санкционен акт по ЗАНН – наказателно постановление, подлежащ на законов съдебен контрол от родово, местно и функционално компетентен съд на основание чл.59, ал.1 от ЗАНН, като жалбата е редовна от външна страна с посочване на изискуемите по закон реквизити, **поради което се явява процесуално ДОПУСТИМА.**

II. Разгледана по същество, въззивната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

III. От фактическа страна (“*ipso facto*” – извод от самият факт; “*res ipsa loquitur*” – фактите говорят сами за себе си):

В наказателното производство не се спори от страните по фактите и доказателствата.

Жалбоподателят К. А. Б. на 29.10.2022 г., около 13.30 часа не оказал съдействие в гр.София, ул. „Липа“ № 14 на полицейски служители от 04 РУ-СДВР, като отказал да предостави документ за проверка и отказал да допусне полицейските служители до двора на кооперацията, който представлявал общинска собственост.

Въз основа на същия АУАН е постановено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 39 от 28.11.2022 г.** издадено от Началник на 04 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **К. А. Б. с ЕГН:******* му е наложено административно наказание парична глоба в размер на **500.00 лева** за извършено административно нарушение по чл.4 вр. чл.264, ал.1 от ЗМВР.

Изложената фактическа обстановка се установява събраните по делото писмени доказателства. Изложената фактическа обстановка се допълва и от показанията на свидетеля **Милена Кирчева Николова – служители в 04 РУ**

СДВР, въз основа на които е издадено обжалваното НП, които съдът кредитира изцяло, като корелиращи на изложената фактическа обстановка и на останалия доказателствен материал като предвид липсата на противоречия в тях, както и поради липсата на такива с всички писмени доказателства по делото, съдът не следва да излага съображения на основание чл.305, ал.3 от НПК – *“per argumentum a contrario”*. Необходимо е да се изложи, че с оглед непосредственото формиране на субективните възприятия на конкретната личност е нормално разпитаният свидетел да описва някои детайли от събитието по различен начин, според собствената си гледна точка. Това обстоятелство се обуславя от **човешка перцепция, сугестия и контрасугестия**, които са предпоставени от обективни фактори, основани например на изминало време, но и от субективни фактори, свързани със способността на всяко лице с оглед неговите психофизически качества като свидетел да възприема със сетивата си факти от обективната действителност, да може ги запомни в пълнота и/или цялост, като при тяхното последващо по-късно възпроизвеждане след датата на конкретно събитие и/или след първоначален разпит е логично възприятията на отделния свидетел да не са пълни, поради липсата на спомени, и/или да са неточни с тези, които първоначално са били изложени като свидетел, поради фактора време. В тази насока е **Решение № 440 от 24.10.2011 г. на ВКС по н. д. № 2150/2011 г., III н. о., НК, докладчик съдията Цветинка Паикунова**, според което установяването на обикновени факти е дейност, строго индивидуална за всеки отделен субект. Освен добросъвестността, тя се влияе от множество други фактори - възраст, наблюдателност, особености и специфика на умението за точно възпроизвеждане, интелектуални възможности, и не на последно място волева устойчивост, изразяваща се във възможността да се запамети и възпроизведе адекватно възприетото, даже и в условията на нестандартна ситуация, каквато се явява инкриминираното престъпление.

IV. От правна страна (*“ipso jure”* – поради смисъла на правото):

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка *“ex officio”* относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

Съдът приема, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. От съдържанието на АУАН и НП е видно, че е налице разминаване между словесното описание на нарушението, възведено с АУАН, от една страна, и с НП – от друга. Така например в АУАН е възведено като нарушение, това че жалбоподателят не е изпълнил полицейско разпореждане като отказал да предостави документ за проверка и отказал да допусне полицейските служители до двора на кооперацията, който представлявал общинска собственост. В НП обаче, при словесното описание на нарушението са инкриминирани две различни проявни форми на нарушение – това че жалбоподателят не е изпълнил (бездействие) полицейско разпореждане (което е самостоятелно нарушение, предвидено в разпоредбата на [чл. 257, ал. 1 от ЗМВР](#)), а също така че е попречил (действие) на полицейски орган да изпълнява функциите си, което е

нарушение, предвидено в разпоредбата на чл. 264, ал. 1 от ЗМВР. Налице е бездействие, а не активно поведение, довело до предвидения в чл. 264, ал. 1 ЗМВР съставомерен резултат попречване на органите да изпълнят функциите си. Поради това жалбоподателят е следвало да бъде санкциониран по реда на чл. 257, ал. 1 от ЗМВР, а не по реда на чл. 264, ал. 1 от ЗМВР. При това положение е било допуснато съществено процесуално нарушение, поради това, че обвинението е било изменено, в сравнение с първоначално повдигнатото, което е недопустимо според действащите към момента разпоредби на ЗАНН, и по този начин е било накърнено правото на защита на санкционираното лице, тъй като се е създавала неяснота относно повдигнатото обвинение, което обуславя отмяна на атакуваното НП, само на това основание, без да се обсъжда обвинението по същество. Този недостатък не може да бъде отстранен в хода на съдебното производство, дори и да бъдат събрани доказателства в тази насока, тъй като АУАН и НП очертават предмета на доказване по делото, чрез описването на всички съставомерни признаци на възведеното нарушение, а описването на две проявни форми на нарушение, които са алтернативно предвидени непоправимо опорочава НП и е основание за неговата отмяна, като е недопустимо изследване на въпросите дали нарушението е извършено или не.

По тези съображения издаденото НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

По разноските:

С оглед изхода на съдебния спор страните заявяват, че не претендират разноски и такива не следва да се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕПРАВИЛНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ (НП) № 39 от 28.11.2022 г. издадено от Началник на 04 РУ-СДВР, с което на основание чл. 53 от ЗАНН на **К. А. Б. с ЕГН:******* му е наложено административно наказание парична глоба в размер на **500.00 лева** за извършено административно нарушение по чл.4 вр. чл.264, ал.1 от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Административен съд София-град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____